

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΛΕΠΡΩΝ (Λουκ. 17, 12-19)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στην Αγία Ειρήνη Πρεβέζης, στις 15/1/2005)

Η ρίζα της αποστασίας

Ακούσαμε στο Ευαγγέλιο, ότι ο Χριστός ήταν στη Γαλιλαία και περνούσε έξω από την Καπερναούμ. Εκεί, σε κάποιο σημείο, έτρεξαν να Τον βρουν δέκα λεπροί. Δέκα άντρες που έπασχαν από μια φοβερή αρρώστια, που διαλύει τον άνθρωπο σωματικά, τον απομονώνει κοινωνικά και τον φέρνει σε μια κατάσταση οδυνηρότατη. Και αυτοί στάθηκαν «πόρρωθεν», στάθηκαν μακριά από τον Χριστό.

Οι λεπροί, στην Παλαιά Διαθήκη, είναι εικόνα των ανθρώπων που είναι απομακρυσμένοι από τον Θεό. Έχουν την μεγαλύτερη ανάγκη, αλλά στέκουν μακριά. Όσο πιο πολύ ανάγκη έχουν τον Θεό και τους δούλους Του, τους παπάδες και το όργανο της σωτηρίας και του αγιασμού του κόσμου, την εκκλησία, τόσο πιο πολύ μακριά στέκουν.

Είναι βέβαια μια τραγωδία να το σκέφτεται κανείς, αλλά είναι η θλιβερή πραγματικότητα. Και όσο πιο μακριά στέκουν, τόσο πιο πολύ έντονα, δυνατά, κραυγαλέα το φωνάζουν ότι το κακό μέσα τους, στην καρδιά τους, είναι χειρότερο από εκείνο που είναι στα μέλη του σώματός τους, στα μυαλά τους και σε οτιδήποτε άλλο. Όσο πιο βαθύ είναι το κακό μέσα σε ένα άνθρωπο, τόσο πιο μακριά στέκει από την εκκλησία και από τους ιερείς, εκτελεστές της διαθήκης και του θελήματος του Θεού για την σωτηρία του κόσμου.

Το «ευχαριστώ» βγαίνει από καρδιά με περιεχόμενο

Έτσι λοιπόν πήγαν και αυτοί οι δέκα λεπροί στό Χριστό, καταλαβαίνοντας την κατάστασή τους, ότι κάτι δεν πάει καλά. Η μάλλον επειδή η κακή τους κατάσταση ήταν στο σώμα τους και την έβλεπαν και την ψηλαφούσαν και την αισθανόντουσαν στο πετσί τους, καταλάβαιναν ότι έχουν ανάγκη θεραπείας. Και πήγαν προς τον Χριστό και Του φώναζαν: «Ιησού, Υιέ Δαυΐδ, ελέησον

ημάς». Λυπήσου μας, ελέησέ μας.

Τους απάντησε ο Χριστός: «Πορευθέντες επιδείξατε εαυτούς τοις ιερεύσι». Για να γίνετε καλά, πηγαίνετε εκεί που είναι το όργανο της σωτηρίας. Εκεί που είναι οι αρμόδιοι να σας βοηθήσουν να βρείτε τον δρόμο της σωτηρίας. «Πορευθέντες επιδείξατε εαυτούς τοις ιερεύσι». Και οι άνθρωποι ξεκίνησαν να πάνε στο Ναό του Σολομώντος, για να δείξουν τον εαυτό τους στους ιερείς.

«Και εν τω υπάγειν αυτούς εθεραπέυθησαν», σωματικά. Έγιναν υγιείς. Αλλά όσο αδελφοί μου, ένας άνθρωπος είναι σωματικά ή ψυχολογικά άρρωστος και έχει πόνους, στενοχώριες, λύπες, τόσο πιο πολύ την βλέπει την κατάστασή του, την ψηλαφά. Την αισθάνεται την αρρώστια γιατί τον πονάει και ζητάει κάτι. Όταν όμως γλυτώσει από αυτές τις δύσκολες καταστάσεις που τον βασανίζουν και που είναι της ψηλαφητής φύσης, είτε δηλαδή του σώματος, είτε των συναισθημάτων, τότε φαίνεται, πόσο κούφιος είναι από μέσα.

«Και εν τω υπάγειν αυτούς εθεραπέυτησαν» Τότε ένας από αυτούς, γύρισε πίσω και έψαχνε να βρει τον Χριστό και Τον βρήκε, για να του πει ένα «ευχαριστώ» Σε Σένα το χρωστάω που έγινα καλά! Εσύ μου το έκανες!

Τι είναι ο Χριστός; Ο Χριστός είναι ο ιδρυτής της εκκλησίας. Είναι ο Υιός του Θεού, που κατέβηκε στον κόσμο. Και τον έκανε ο Πατέρας Του Αρχιερέα, για να θεραπεύσει τις ασθένειές μας. Και από την ιεροσύνη Του, μεταδίδει την ημέρα της χειροτονίας και σε μας κάτι. Και μας δίνει εξουσία να κάνουμε εκείνα που χρειάζονται για τη σωτηρία του κόσμου. Γύρισε, λοιπόν, αυτός ο λεπρός, πήγε στον μεγάλο ιερέα, στην πηγή του κάθε καλού, της κάθε ευλογίας, στην πηγή της σωτηρίας, στον Σωτήρα μας Χριστό, και του είπε: «Ευχαριστώ!» «Ευχαριστώ!» «Ευχαριστώ!».

Ρώτησε ο Χριστός: «ουχί και οι δέκα εκαθαρίσθησαν;» Δεν γίνατε καλά και οι δέκα; «Οι δε εννέα που;» Γιατί απουσιάζουν; Γιατί δεν γύρισαν πίσω; «Ουχ ευρέθησαν» δεν βρήκαν τον δρόμο; Να ρθούνε να πούνε και αυτοί ένα «ευχαριστώ»;

Λέγει ένας μεγάλος Ψυχολόγος και ερευνητής του έσω κόσμου του ανθρώπου. Το «ευχαριστώ!» είναι έκφραση αγάπης. Αν δεν τον αγαπάς, αν δεν τον αγαπήσεις εκείνον που σου έκανε το καλό, δεν του λες «ευχαριστώ».

Όσο πιο πολύ «ευχαριστώ» λέει ένας άνθρωπος, τόσο πιο πολύ αγάπησε εκείνον, που του έκανε το καλό.

Χωρίς αγάπη ο άνθρωπος, τι είναι; Λέει ο Απόστολος Παύλος: «εάν κάνω εκείνο το μεγάλο πνευματικό κατόρθωμα, και εκείνο, και το άλλο -και «μετράει» χίλια δύο καλά- αν δεν έχω αγάπη, γεγονός χαλκός ηχών η κύμβαλον αλαλάζον» Τότε, σε όλα όσα κάνω και λέω, είμαι ένας παλιοτενεκές. Τίποτε

περισσότερο. Ένας παλιοτενεκές άδειος που μόνο βροντάει.

Τα «μέσα» να είναι πιο όμορφα

Η ομορφιά λοιπόν του ανθρώπου, δεν είναι στα έξω. Η ομορφιά του ανθρώπου δεν είναι η υγεία του σώματος, η ευρωστία!

Θυμάστε ένα μεγάλο πολιτικό, στις Ινδίες, τον Γκάντι; Κάποια φορά, είχε πάει ένας λεβέντης, ομορφόπαιδο και κουβέντιαζε μαζί του. Αλλά τον έβλεπε ο Γκάντι ότι είχε μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του, για τα σωματικά του χαρίσματα, το όμορφο πρόσωπό του, τα δυνατά μπράτσα του, το ωραίο του χαμόγελο. Του λέγει, λοιπόν: «Πολύ ωραίο είσαι παιδί μου, πολύ ωραίο παιδί είσαι».

Αγαλλίασε η καρδιά του νεαρού, όταν το άκουσε, όπως συνήθως συμβαίνει στα παιδιά της ηλικίας του, όταν ακούνε επαίνους και μάλιστα από τόσο σπουδαία πρόσωπα.

Αλλά όταν τον είδε ο Γκάντι ότι το δέχτηκε, του πρόσθεσε με έμφαση: «Ξέρεις όμως παιδί μου, τα «μέσα» πρέπει να είναι πιο όμορφα από τα «έξω». Άνθρωπος αληθινός είναι εκείνος, που τα «μέσα» τα έχει πιο όμορφα από τα έξω».

Μήπως υπάρχει κανένας που δεν του αρέσει αυτή η κουβέντα; Όλοι το πιστεύουμε ότι η αληθινή ομορφιά του ανθρώπου είναι εκείνη που είναι «μέσα», στην ψυχή.

Ο Χριστός πηγή αληθινής ομορφιάς

Όταν ο άνθρωπος, λέει ο Χριστός, έχει από «μέσα» ομορφιά, από τον όμορφο εσωτερικό του κόσμο βγαίνουν χίλια καλά. Και όταν μέσα του είναι βρώμα, από την καρδιά του, από τον έσω κόσμο, βγαίνουν χίλιες δυό δυσωδίες. Γι' αυτό ο Κύριος μας συμβουλεύει: «Φροντίζετε να κάνετε, όσο μπορείτε πιο καθαρή την καρδιά σας, να είναι κατοικία του Πατέρα σας του Επουράνιου, κατοικία του Χριστού, κατοικία του Αγίου Πνεύματος». Να ευωδιάζει, να μοσχοβολάει ο άνθρωπος, όχι από αρώματα, αλλά από την χάρη του Αγίου Πνεύματος, από την ομορφιά του εσωτερικού του κόσμου.

Γι' αυτό υπάρχει η Εκκλησία Του στον κόσμο. Γι' αυτό ήρθε ο Χριστός «στην γη να περπατήσει, για να μας καλοκαρδίσει». Τι ωραία που τα λένε τα κάλαντα! Λες και είναι ύμνος των Αγγέλων! Βγήκε στην γη να περπατήσει για να μας καλοκαρδίσει. Να μας διδάξει, να μας βοηθήσει να κάνουμε καλή καρδιά, γεμάτη με το καλό, με όρεξη για το καλό.

Όμως, αδελφοί μου, αυτά τα πράγματα τα μαθαίνει ο άνθρωπος μόνο κοντά στον Χριστό. Εκεί μαθαίνουμε την αγάπη, την θυσία, την καλοσύνη, την υπομονή, την συμπόνια!

Όσο πιο πολύ φεύγει ο άνθρωπος από τον Χριστό, το μόνο που μαθαίνει, το μόνο που ψάχνει να βρει, είναι θύματα. Θύματα για να τα σφάξει, και να τα θυσιάσει για τις σαρκικές του ορέξεις, για την πλεονεξία του, για τις απόψεις του, για χίλια δυό, τα οποία γέμισαν τον κόσμο βρώμα!

Να ευχόμαστε και να παρακαλούμε τον Χριστό, να μας φωτίζει να βρίσκουμε τον δρόμο, να ψάχνουμε για τον δρόμο Του, να είμαστε, συνεχώς, όλο και περισσότερο κοντά Του, στο φως, στην αλήθεια, στην ευωδία του Αγίου Πνεύματος. Αμήν!